

gjort. Endskjøndt det hele Spørgsmaal tildeels er opsat til 3die Behandling, optager jeg det dog her, fordi jeg ikke troer, at der til 3die Behandling kan komme til at foreligge nogen Indstilling, som er væsentlig forskjellig fra den, der allerede nu haves, i al Fald ikke nogen Indstilling, hvortil jeg kunde slutte mig, under de forhaandenværende Omstændigheder, men jeg kan ikke andet end gjentage min Beklagelse over, at Spørgsmaalet ikke nogeninde har ligget for her, skjøndt der er Tale om en finantfiel Sag paa henved en Million Rigsdaler, naar man tager alle de Bærdier i Betragtning, hvorom der her bliver Spørgsmaal. — Den anden Sag, hvortil jeg vil komme tilbage med et Par Bemærkninger, er Examinationscommissionerne og Vædringsforslaget under Nr. 30. Den høitærede Minister svarede igaar, at deels var Spørgsmaalet ikke i den Form reist af de theologiske Studerende, og deels maatte han betragte dette som et Spørgsmaal af en reen formel Betydning uden nogen tilsvarende Realitet. Det er ganske vist, at Spørgsmaalet ikke i den Form er reist fra de theologiske Studenters Side, men jeg troer dog, det er rigtigt, naar jeg har sagt, at det hele Spørgsmaal om Examinationscommissioner er blevet bragt frem paa Grundlag af den theologiske Examinationscommission, og jeg vil gjentage, hvad jeg alt yttrede igaar, at jeg tillægger dette en stor Betydning, netop fordi det er det Omraade, hvor der allerstærkest tiltrænges en saadan Ordning. At Forslaget naturligvis væsentlig har en formel Betydning i dette Dieblif her i Thinget, er ogsaa rigtigt, fordi det vel vides, at det ingen reel Betydning faaer, naar det ikke bliver anvendt, og Forslagsstillerne have ikke nogen Anledning til at troe, at der vil blive gjort Anvendelse af denne Bevilling, ligesaa lidt som der tidligere har været gjort Brug af lignende Bevillinger. Den Betydning, som vi desuagtet tillægger Forslagets Vedtagelse, er den, at det vil støtte en lignende Forslag paa et andet Sted, naar Folkethinget her vedkjender sig sin tidligere Stilling til denne Sag ved nu at stemme for Forslaget, men derved er ikke foregrebet, at Spørgsmaalet under en ny Forhandling kan faae en

anden Afgjørelse. Dette er muligt, og det vil vise sig, naar Sagen kommer til at ligge for ved en anden Lov; men her gjælder det blot om at faae Saaet fast, at Folkethinget endnu er i Overensstemmelse med sin tidligere Stilling til Spørgsmaalet. — Jeg kommer endelig til det Punkt, som har været Hovedpunktet i Forhandlingen, og som angaaer, om ikke Inddragelse af de separate Fonds, saa dog en Postering, hvorved Regnskabsførelsen for dem bliver den samme som for de øvrige Poster paa Finantsloven. Det er blevet sagt, at dette Spørgsmaal ikke har været forhandlet i Udvalget, men dette er dog ikke fuldstændigt correct; thi om end Spørgsmaalet ikke har været Gjenstand for en grundig Drøftelse der, har det dog flere Gange været berørt, og i alt Fald har der været behandlet Spørgsmaal, som have staaet i en saa nær Forbindelse dermed, at det ingenlunde er uden Udvalgets Vidende, at Forslaget her foreligger. Det foreligger imidlertid med den Erkjendelse fra Udvalgets Side, at det er et Spørgsmaal, som ikke egner sig til Behandling i et Udvalg, men som meget mere egner sig til Behandling i Salen, og jeg troer ogsaa, at man med Hensyn til den Slags store Principspørgsmaal ikke vil faae noget Udbytte af en Forhandling i et Udvalg, hvor naturligvis Anskuelseserne komme til at staae temmelig bestemt overfor hinanden, medens man derimod vil faae en grundigere og mere alsidig Behandling af Spørgsmaalet, naar det foreligger her til Drøftelse. Spørgsmaalet staaer for mig saaledes, at det dreier sig om, hvorvidt Staten kan betragtes som Forvalter af disse Stiftelser eller som Repræsentant for Folket som Eier af disse Midler, og efter som man vælger den ene eller den anden af disse Betragtningssmaader, kommer man til en forskjellig Slutning med Hensyn til Bestyrelsesmaaden. Naar en Forvalter har forskjellige Kasser at bestyre, vide Alle, der have haat med saadanne særskilte Kasser at gjøre, at det har en stor Betydning at holde dem noie ude fra hverandre, saaledes at Midlerne fra den ene Kasse ikke sammenblandes med Midlerne fra den anden, hvorved stor Forvirring vilde bringes